

Władimir Antonow

Błogosławieni czystego serca!

Przekład z rosyjskiego: Wojciech Gaede
Redakcja tłumaczenia: Irina Lewandowska

Cytaty biblijne z *Biblii Tysiąclecia*

W przedstawionej broszurze analizowana jest ta część nauki Jezusa Chrystusa, która dotyczy pracy z duchowym sercem. Przykazanie Jezusa, przywołane w tytule, rozpatrywane jest jako szczególnie ważne dla wypełnienia przez nas — w sobie — Jego Nauki.

Książka przeznaczona jest dla wszystkich, którzy pragną wypełniać Nauki Jezusa Chrystusa.

W Kazaniu na górze Jezusa Chrystusa (Mt 5) szczególne miejsce zajmuje kilka Jego wypowiedzi, nazwanych później *Błogosławieństwami*:

Błogosławieni ubodzy (tj. nie posiadający w świecie materialnym, którzy rezygnują z pogoni za dobrami materialnymi) w duchu (tj. z własnego przekonania, z własnej woli), albowiem do nich należy Królestwo niebieskie!

Błogosławieni, którzy się smucą (tj. okazujący skruchę z powodu własnych błędów, mających etyczne znaczenie¹), albowiem oni będą pocieszeni!

Błogosławieni cisi (tj., pozbawieni pychy i ambicjonalności), albowiem oni na własność posiadają ziemię!

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni!

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią!

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą!

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi!

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy Królestwo niebieskie!

¹ Tylko nie należy tego robić zbyt długo: gdy już się nauczymy — poprzez mechanizm skruchy — nie grzeszyć, powinniśmy dalej kroczyć Drogą duchową w stanie pozytywnych emocji; inaczej nic dobrego z tego nie wyjdzie.

Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają i prześladowają was, i gdy z Mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was! Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w Niebie!

Zatrzymamy się teraz na jednym z tych błogosławieństw, a konkretnie na głoszącym «Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą!», ponieważ ma ono specjalnie ważne znaczenie dla realizacji przez nas — w nas samych — nauki Boga.

O czym mówił tu Jezus? O tym, że Bóg Ojciec, tak samo jak Duch Święty, o Których głosił Jezus, mogą zostać poznani, w tym także i ujrzeni — przez kogo? — przez tych ludzi, którzy będą mieć *czyste serca*.

* * *

Czym więc jest: *czyste serce*?

I co w ogóle powinniśmy rozumieć pod słowem *serce*, kiedy mówimy o procesach rozwoju duchowego?

Oczywiście, nie mówimy tu o sercu anatomicznym.

I fałszywe jest zdanie, że *serce* — to całokształt wszystkich kierujących nami instynktów i emocji, włączając pociąg seksualny i żądze. Działalność *serca duchowego* w ogóle nie jest związana, a nawet stawia opór żądom seksualnym (silnym egocentrycznym, egoistycznym popędom).

Możemy wspomnieć jeszcze jeden, niekiedy używany, amorficzny i równie nieadekwatny przypadek wykorzystania słowa *serce*: rozum (tylko jeden z przykładów — Dz 5:3).

Przykro, że takie nieadekwatności weszły na stałe do literatury, w tym i do religijnej, i nawet w bogaty w niedostatki synodalny przekład na język rosyjski

Nowego Testamentu.²

* * *

Aby zrozumieć, czym rzeczywiście jest serce *duchowe*, należy, choćby bardzo krótko zahaczyć o te-

² Na przykład w tłumaczeniu modlitwy-medytacji «Ojciec nasz» nie widać, że «chleb nasz powszedni» w rozumieniu Jezusa to wcale nie pożywienie materialne, a właśnie wyższa wiedza duchowa, prowadzenie duchowe ze strony Ojca Niebieskiego, o które tylko właśnie powinniśmy prosić Boga. I to jest przyczyną dla której wielkie rzesze ludzi, uważających się za chrześcijan, zaczęły zajmować się żebraniem u Boga — zamiast wypełniać Jego Nauki, które polegają na dążeniu do Doskonałości duchowej (Mt 5:48).

Tak więc «ubodzy duchem» — to wcale nie upośledzeni intelektualnie parazyty-żebracy, jak to się zwykle pojmuje się na podstawie tłumaczenia, lecz adepci rozwoju duchowego, odmawiające pogoni za dobrami ziemskimi — dla realizacji swego prawdziwego sensu życia w zgodzie z nauką Boga.

Także w danym przekładzie Nowego Testamentu często powtarza się błąd typu «moja (jego, jej) dusza». Przecież w ten sposób utwierdza się przekonanie, że człowiek to ciało, w którym żyje jakaś niepojęta «dusza», która opuszcza człowieka w chwili śmierci. I powstają nawet takie absurdalne pojęcia, że można «stracić duszę», «ukraść duszę». Ale przecież tak naprawdę człowiek jest tą ewoluującą duszą, która tylko chwilowo zasiedla materialne ciało w celu kontynuowania swego rozwoju. Dlatego więc nie można «stracić duszy», wręcz przeciwnie — można «stracić ciało»...

Również w przekładzie Listów apostoła Pawła spotykamy frazy, wydawałoby się, pozbawione sensu. W rzeczywistości Paweł opisywał w nich techniki medytacyjne, których uczył go Jezus; po prostu tłumacze nie potrafili tego zrozumieć w wyniku swojej niewystarczającej kompetencji...

(Patrz także «Pierwotne Nauki Jezusa Chrystusa» w [7]).

mat budowy bioenergetycznej organizmu ludzkiego (szczegółowo o tym w [5]). Mówimy tu, przede wszystkim, o czakrach.

Tak oto, wewnątrz naszych klatek piersiowych znajduje się bioenergetyczny organ, nazywany czakrą anahata. Czakra ta odpowiada za zaopatrzenie w bioenergie, rozprowadzane po sieci odpowiednich bioenergetycznych kanałów (meridianów), — płuc, anatomicznego serca i innych organów, mieszczących się w klatce piersiowej.

Aczkolwiek anahata, jak każda inna czakra, jest jednocześnie refleksogennym obszarem emocjonalno-wolitywnej sfery (szczegółowo — w [5]). Właśnie anahata odpowiada za wytwarzanie całego spektrum *emocji miłości*, i nawet samo przeniesienie koncentracji świadomości do tej czakry radykalnie zmienia stan świadomości, przestawiając go w stan miłości.³

Ćwicząc więc przemieszczenie koncentracji świadomości pomiędzy czakrami i głównymi meridianami, możemy łatwo nauczyć się dowolnie i precyzyjnie zmieniać swoje stany emocjonalne i wydajność pracy — zarówno fizycznej jak i umysłowej. Właśnie na tym polega w pełni ukształtowany i przedstawiony przez nas w wielu publikacjach *system samoregulacji psychicznej* [5 i in.].

Aby opanować funkcje anahaty, należy zacząć od oczyszczenia jej i innych czakr oraz głównych meridianów — z bioenergetycznych ciemnych zabrudzeń, oraz rozprostować anahatę w klatce piersiowej [5]. Rozprostowana w ten sposób anahata zajmuje obszar klatki piersiowej od poziomu odrobiny poniżej obojczyka — do początku «splotu słonecznego».

Następnie trzeba się nauczyć *patrzeć* z anahaty *oczyrna duszy*. I dalej — przyuczyć się do przebywania koncentracją świadomości w anahacie niemal stale: z

³ Patrz też w rozdziale o hezychazmie w [5], oraz [12].

wyjątkiem jedynie takich sytuacji, gdy wymagana jest podwyższona energiczność na poziomie materialnym, lub wyczerpana praca intelektualna; w takich przypadkach należy jedynie przenieść się koncentracją świadomości w odpowiednią do sytuacji czakrę.

Ten, kto to w zupełności opanuje i przyzwyczai się do *stanu anahatnego*, ten już praktycznie zagwarantuje sobie perspektywę bytu rajskiego. «Potknąć się» można tu tylko w przypadku, gdy pryncypia etyczne, nakazane przez Boga, nie są dostatecznie mocno przyswojone.

Wyjaśniam: wszak treści etyczne Nauk Bożych ukierunkowane są, przede wszystkim, właśnie na to, by pomóc tym ludziom, którzy są gotowi postępować zgodnie z Nimi, opanowywać stan miłości i utrzymywać, umacniać się w tym stanie. Właśnie dlatego Bóg nam radzi:

— zrezygnować ze sposobności zabijania (bez skrajnej konieczności, np.: natrętnych komarów, kleszczy, także chorobotwórczych mikroorganizmów itd.) innych stworzonych i ucieleśnionych przez Niego w celu rozwoju stworzeń,

— nie czynić wobec innych niczego takiego, czego sami byśmy sobie nie życzyli,

— nie być wyniosłym i pyszałkowatym,

— nie upijać się,

— nie gniewać się,

— nie mścić się,

— nie zazdrościć,

— nie żądać z powrotem tego, co ci ukradli...

I rozbójnikowi oddaj więcej, niż chce ci zabrać, i bijącemu cię w twarz nadstaw drugi policzek — ale zachowaj w tych ekstremalnych sytuacjach stan miłości! — i będziesz potem, co najmniej, w raj!

Przecież raj — jest udziałem tych, kto wypełnił naukę Boga o *miłości*! A do piekła idą ci, kto przyuczył się do wulgarnych, grubiańskich stanów emocjonalnych, odrzucając nauki Boże...

Bóg jest Miłością (1 J 4:8; 4:16). I — Przystąpcie bliżej do Boga! (Jak 4:8). Ale przybliżyć się do Niego można, jedynie, poprzez stopniowe przekształcanie i siebie samego w Miłość. A to jest możliwe jedynie poprzez całościowe wypełnienie Jego przykazania, o którym właśnie prowadzimy rozważania.

Innymi słowami mówił o tym Apostoł Jakub (Jak 4:8): *Uświęćcie serca!*

*** * ***

Tak więc, by rozpocząć Drogę przekształcenia siebie w Miłość należy, w pierwszej kolejności, opanować swoją czakrę anahatę, włączając jej oczyszczenie z energetycznych zabrudzeń, powstałych, przede wszystkim, w wyniku wcześniejszych grzechów — folgowania sobie w emocjach grubiańskich, ordynarnych. Należy nauczyć się żyć stale w *stanie anahatnym* i nigdy nie pozwalać sobie wchodzić w ordynarne stany świadomości. Właśnie tak eliminuje się «otępienie» (Mk 6:52) potencjalnych zarodków serc duchowych.

Dopiero po przyswojeniu powyższego w człowieku może się rozpocząć rozwój *serca duchowego*. A później, co więcej, — rozwój samego człowieka *jako serca duchowego*.

*** * ***

Czakry posiadają tę właściwość, iż świadomość (dusza), «osiedliwszy się» stabilnie w tej lub innej czakrze, może wrastać, zwiększać gabaryty, poszerzając tę czakrę, a następnie rozszerzając się z niej.

Najbardziej niekorzystnie jest, gdy coś takiego zdarza się ze skłonnyymi do ordynarnych stanów czakrami — manipulą (górną połową brzucha, włączając «splot słoneczny») i adźnią (środek głowy). Ludzie, którzy pozwalają dominować w sobie zespołowi tych dwóch czakr, — niemal ciągle są rozdrażnieni, gniewni,

wybuchowi, agresywni — mają największe szanse na późniejsze przebywanie w piekle: «w ciemność; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów» (Mt 8:12); wszak właśnie oni stoją w opozycji — pod względem jakości dusz — do Boga, Który jest Miłością!

Natomiast *anahatny* psychotyp ludzi — to tacy, którzy zbliżają się do stanu Boga.

Co więcej, mają oni możliwość, pod warunkiem posiadania odpowiedniej wiedzy, znacznego przyspieszenia swojego późniejszego rozwoju duchowego, zdobywając kolejne stopnie wstępowania duchowego.

Przecież dusza posiada zdolność zmieniać się nie tylko jakościowo, ale również ilościowo, tzn., w szczególności, wzrostu.

* * *

Serce duchowe — to ta część duszy, która początkowo wzrasta *wewnątrz oczyszczonej czakry anahaty*, o ile przestrzegamy wszystkiego, o czym była wcześniej mowa.

Jednak potem *serce duchowe* może rozpocząć swój intensywny wzrost również poza granice ciała materialnego.⁴ Przy czym możliwości takiego wzrostu nie mają granic! A pomocą w realizacji tego celu są *metody ekopsychologiczne*, opisane w naszych książkach [5] i pokazane w naszych filmach (patrz wykaz na końcu książki). Wykorzystując je, można pielęgnować siebie — jako *serce duchowe* — nawet do rozmiarów znacznie przewyższających naszą planetę.

Należy zauważyć, że rozwinięta świadomość, przebywająca daleko poza granicami ciała, obdarzona jest pełnią myślenia. A przemieszczanie w wielowymiarowej przestrzeni jest łatwo dostępne za pomocą

⁴ Mówi o tym, w szczególności, uczeń Jezusa apostoł Paweł: *Usta nasze otworzy się do was, rozszerzyło się nasze serce!* (2 Kor 6:11).

ramion świadomości, wychodzących z serca duchowego i współistotnych z nim. (Tak samo będzie i po ostatecznym rozstaniu się z ciałem, czyli po śmierci tego ostatniego). Przy czym bliskość Pierwotnej Świadomości (Boga Ojca, Stwórcy) i bezpośrednio z Nim obcowanie nieporównanie podwyższa kompetencję takiego adepta rozwoju duchowego we wszystkim, co najważniejsze dla ucieleśnionych ludzi.

Właśnie wewnątrz rozwiniętego do tego stopnia serca duchowego, w jego wielowymiarowych głębinach, adept rozwoju duchowego dostaje możliwość łatwego badania wielowymiarowej struktury Absolutu, zbliżając się coraz to bardziej do Domu Stwórcy — najsubtelniejszego wymiaru przestrzennego.

Po czym, jeżeli jest tego całkowicie godny pod każdym względem, zostaje przyjęty przez Stwórcę do Siebie.

Taka jest — w bardzo dużym skrócie — Droga pełnej duchowej samorealizacji człowieka. O wielu szczegółach kroczenia nią można przeczytać i zobaczyć w naszych książkach i filmach.

* * *

Zapamiętajmy: *Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje!* (Mt 6:21; Łu 12:34).

Jeśli na Skarb wybierzemy dla siebie szczerze czczonego Stwórcę i będziemy dążyć do Jego poznania i Złączenia się z Nim w Objęciach Jego Miłości — to w Nim być może, właśnie znajdziemy dla siebie Dom.

Jeśli skarbem jest dla nas coś ziemskiego, to przy tym, co ziemskie też pozostaniemy.

Natomiast dla niektórych skarbem mogą być cóż, nawet uciechy piekielne...

Bóg nam radzi: *Będiesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem!* (Łk 10:27; Mk 12:30).

Z tym, że decydować, wybierając swoją drogę, musi każdy z nas: Stwórca zostawił nam *wolną wolę* —

i przyglądając się każdemu, kształtuje nasze losy, realizowane potem poprzez Duchy Święte.

* * *

Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz Niebieski! — uczył nas Jezus (Mt 5:48).

Jak? — na to Jezus też dał odpowiedź: *Uczcie się ode Mnie!* (Mt 11:29): uczcie się przez słowa, wypowiedziane przeze Mnie i zapisane przez Moich Uczniów, a także badając Moje Boskie Sedno, wykorzystując Mnie jako Wzorzec, do którego będziecie dążyli. I jeszcze — przyjmijcie jako swych Pomocników Duchy Święte, Które będą was uczyć tego samego, czego Ja was uczyłem i uczę (J 14:26; 15:26; Mk 3:29).⁵

Jezus teraz też jest gotowy pomagać i wspiera każdego, kto idzie wskazaną przez Niego Drogą!⁶

Bibliografia

Wszystkie nasze książki w przekładach na różne języki są przedstawione na stronie www.swami-center.org

1. Antonow W.W. — Jak poznaje się Boga. Autobiografia uczonego, badającego Boga. «Polus», Sankt Petersburg, 2002. (w języku rosyjskim)
2. Antonow W.W. — Bóg mówi. Podręcznik religii. «Polus», Sankt Petersburg, 2002. (w języku rosyjskim)
3. Antonow W.W. (red.) — Serce duchowe: Droga do Stwórcy (wiersze-medytacje i Objawienia). «Reality», Sankt Petersburg, 2003. (w języku rosyjskim)
4. Antonow W.W. (red.) — Jak poznaje się Boga. Księga 2. Autobiografia uczniów Boga. «Vilna Ukraina», Lwów, 2005. (w języku rosyjskim)

⁵ O tym więcej w [7].

⁶ O tym więcej w [7].

5. Antonow W.W. — Ekopsychologia. «Atlant», Odessa, 2007. (w języku rosyjskim)
6. Antonow W.W. (red.) — Dao-De-Tzin. «Druk», Odessa, 2007. (w języku rosyjskim)
7. Antonow W.W. (red.) — Klasyka filozofii duchowej i współczesność. «Druk», Odessa, 2007. (w języku rosyjskim)
8. Antonow W.W. — Czym jest Prawda? «New Atlanteans», Odessa, 2008. (w języku rosyjskim)
9. Zubkova A.B. — Dobrynia. Byliny. «Druk», Odessa, 2006. (w języku rosyjskim)
10. Zubkova A.B. — Bajka o carewnie Nieśmiejanie i Iwanie. «New Atlanteans», Odessa, 2007. (w języku rosyjskim)
11. Zubkova A.B. — Przypowieści Boże. «New Atlanteans», Odessa, 2008. (w języku rosyjskim)
12. Szczerze opowieści podróżnika dla swojego ojca duchowego. Kazań, 1911. (w języku rosyjskim)

Wideoografia

Wszystkie nasze filmy są dostępne do bezpłatnego pobrania na stronie www.spiritual-art.info

Harmonia przyrody, Droga do raju. (slajd-show), 90 minut (na CD lub DVD).

Serce duchowe. 70 minut (na DVD lub kasetach).

Sattwa (Harmonia, Czystość). 60 minut (na DVD lub kasetach).

Sattwa obłoków. 75 minut (na DVD lub kasetach).

Sattwa wiosny. 90 minut (na DVD lub kasetach).

Sztuka bycia szczęśliwym. 45 minut (na DVD).

Klucze do tajemnic istnienia. Pozyskanie nieśmiertelności. 45 minut (na DVD).

Ekopsychologia praktyczna. 60 minut (na DVD).

Książki i filmy można zamówić ze strony

<http://stores.lulu.com/spiritualheart>,

Z innymi materiałami można się zapoznać, między innymi, na stronach:

www.new-ecopsychology.org

www.aquarian-age.org.ua

www.path-to-tao.info

www.pythagoras.name

www.atlantis-and-atlanteans.org

www.swami-center.org

www.philosophy-of-religion.org.ua

www.spiritual-art.info

Design
Ekaterina Smirnova.